

מ"ת 17363/12/18 - מדינת ישראל נגד קונסטנטין פוגליילו,רוסלן פרזלי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 17363-12-18 מדינת ישראל נ' פוגליילו ואח'

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המבקשת:
נגד

המשיבים:
1. קונסטנטין פוגליילו
2. רוסלן פרזלי

החלטה

רקע

1. כנגד המשיבים הוגשה בקשה להמשך מעצר בית מלא עד תום ההליכים, זאת על יסוד כתב אישום המייחס להם עבירות התפרצות לבית מגורים, החזקת כלי פריצה, ולגבי המשיב 1 - שלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית.

במסגרת הליך המעצר לצורכי חקירה, שוחררו המשיבים בתנאים הכוללים מעצר בית מלא, תנאים אשר הוחלו במסגרת הליך זה עד החלטה אחרת.

2. ב"כ המשיבים טען לחולשה ראייתית משמעותית לגבי המיוחס למשיב 2, וכן לחולשה ראייתית מסוימת לגבי המיוחס למשיב 1. לא הייתה מחלוקת לגבי עבירות הפרת ההוראה החוקית המיוחסות למשיב 1, אך ביחס לעבירות הרכוש, טען כי מדובר בראיות המגבשות עבירות החזקת כלי פריצה ורכוש גנוב בלבד. טיעון זה התבסס על טיעון מפורט לגבי הראיות אשר בהתאם לעמדת ב"כ המשיבים - אין מגבשות עבירה כלשהי לגבי המשיב 2, כפי שיפורט בהמשך.

3. ב"כ המבקשת טענה כי מדובר בראיות נסיבתיות בעוצמה משמעותית שדי בה לצורך הליך זה, תוך שהפנתה לראיות הבאות: דוחות העיכוב; מקום מעצרם של המשיבים; כלי הפריצה והרכוש הגנוב שנתפסו; גרסאותיהם הסותרות של המשיבים; פלט שיחות בין המשיבים; צילום המתעד את המשיבים בעת הטמנת הרכוש בגלגל הרכב; זיהוי התכשיטים על ידי המתלוננת.

4. ב"כ המשיבים טען כי יש לקבל את גרסתו של המשיב 1 אשר למציאת התכשיטים במקום וכן העלה תמיהה ביחס לכך שהמתלוננת טענה כי נגנבו מביתה דרכון וכסף מזומן אשר לא נתפסו אצל המשיבים. לגבי המשיב 2, טען כי ניתן לייחס לו לכל היותר התנהגות מחשידה, זאת מכיוון שהעיקוב אחר שני המשיבים נפסק בשעה 13:00, והתחדש שוב בשעה 14:00, עת נצפה המשיב 1 טומן את הרכוש בגלגל הרכב. עוד טען כי בין השעות 13:00 ל- 14:00 התקיימו שש שיחות טלפון בין המשיבים, עובדה המצביעה על כך שלא היו בצוותא בפרק זמן זה בו לטענת המאשימה בוצעה העבירה. לפיכך, טען כי יש לקבל את גרסתו של המשיב 2 כי היה במקום על מנת לחפש דירה, ולכל היותר לקבוע כי נמצא במקום בנסיבות מחשידות.

בהתבסס על טיעונים ראיתיים אלה, עתר ב"כ המשיבים להורות על ביטול התנאים המגבילים.

דין והכרעה

5. אין מחלוקת כי התכשיטים שנתפסו לאחר שהוטמנו על ידי המשיב 1 בגומחה בגלגל רכבו, הם תכשיטים השייכים למתלוננת. יחד עם זאת, כאמור, המתלוננת התלוננה באיחור, לאחר למעלה מחודש ימים מאז המקרה, וטענה כי הבחינה בתכשיטים לאחרונה כשלושה חודשים קודם לכן. כך למעשה, לא ניתן לבסס על עדותה בלבד חזקה תכופה ביחס לתכשיטים אלה. יחד עם זאת, ועל אף שנתתי את דעתי לטיעון ב"כ המשיבים כי פריטים נוספים של כסף מזומן ודרכון חסרים בביתה של המתלוננת ולא נתפסו בידי המשיבים, שורה של נתונים מבססת את העובדה שהתכשיטים נגנבו על ידי המשיבים בסמוך לתפיסתם בידיהם:

המשיבים נראו בשעה 12:34, הולכים בשטח הבניינים 6-10 ברחוב האמוראים בתל אביב, מיקום הנמצא מרחק קצר מכתובת הדירה שנפרצה. בהמשך, בשעה 12:56 נראו שני המשיבים עומדים בחלקו האחורי של בניין מספר 4 ברחוב אנדרסן הצמוד לבניין בו נפרצה הדירה (**דוח עוקב 5045 המסומן מ/ב1**). מיד בהמשך, בשעה 13:03, נראה המשיב 1 ברחוב האמוראים הסמוך למקום, מוציא מתוך תא מטען רכבו כפפות גומי כחולות, מוציא דבר מה שחור מגומחה הנמצאת בסמוך לגלגל הרכב ועוזב את המקום ברגל (**דוח עוקב 311 המסומן מ/ב2, לוח תצלומים המסומן מ/ב3**). כעבור כשעה, בשעה 14:14, שני המשיבים נראו הולכים בשביל לכיוון הרכב, והמשיב 1 נראה מכניס דבר מה בצבע לבן לאותה גומחה בגלגל הרכב האחורי (**מ/ב2, לוח תצלומים המסומן מ/ב4**). ניתן ללמוד על סמיכות המקומות **מהמפה המפורטת המסומנת מ/ב5**. מיד בהמשך, לאחר שהמשיבים החלו בנסיעה מהמקום, נעצרו על ידי ניידת משטרה (**דוח פעולה המסומן מ/ב6**). במהלך המעצר נמצאה בתוך הרכב גרב בצבע לבן ובתוכה כפפות חד פעמיות בצבע כחול (**דוח פעולה המסומן מ/ב7**). בנוסף, נתפסו באותה גומחה סמוך לגלגל הרכב האחורי, ערכת כלי פריצה וכן גרב בצבע לבן ובתוכה התכשיטים שזוהו באופן ודאי על ידי המתלוננת (**דוח פעולה המסומן מ/ב8, דוח פעולה, תפיסה וסימון המסומן מ/ב9, תצלומים המסומנים מ/ב10**). לגבי כלי הפריצה שנתפסו באותו מקום ממנו נצפה תחילה המשיב 1 שולף דבר מה שחור, ונמצאו לאחר מכן בתוך נרתיק שחור (**לוח צילומים המסומן מ/ב11**), צורפה חוות דעת לפיה מדובר בכלי פריצה (**סומן מ/ב12**). ניתן להתרשם מהאמור בחוות הדעת ומלוח הצילומים אשר לאופי ההתפרצות בדרך של פתיחת מנעול באמצעות הכלים באותה ערכת כלי פריצה.

מעבר לאותן נסיבות הקושרות את המשיבים לביצוע עבירת ההתפרצות המיוחסת להם, יש להתייחס אף

לראשית הודאתו של המשיב 1, מיד לאחר שנעצר, כאשר לאחר שהוזהר כדין השיב: **"אני יודע שאתם יודעים הכל, אבל אני לא רוצה להראות לכם איפה הדירה"**, עוד הוסיף כי **"אני מפחד להגיד באיזה בניין זה היה כי אני מפחד מחבר שלי, אם תשחררו את חבר שלי אני אגיד לכם איפה הדירה"** (דוח פעולה המסומן **מב/13**). די בראיות אלה על מנת לקשור, לכל הפחות את המשיב 1 לביצוע עבירות ההתפרצות לבית מגורים והחזקת כלי פריצה, ובנוסף, אף לעבירת גניבה (עבירה אשר לא יוחסה למשיבים בכתב האישום). כפי שניתן אף ללמוד מטיעונו של ב"כ המשיבים, אשר טען בלשון רפה ביותר בכל המיוחס למשיב 1, קיימות ראיות לכאורה בעוצמה משמעותית ביותר לגביו ביחס לכל העבירות המיוחסות לו, זאת אף מבלי להידרש לגרסאות השונות שמסר כפי שפירטה ב"כ המבקשת. למעלה מהדרוש ובבחינת ראיה מחזקת נוספת, אפנה לדוגמה הזוהה הנמצאת על הגרביים בהן נתפסו הכפפות הכחולות וכן נתפסו התכשיטים שנגנבו מהדירה.

לפיכך, אני מוצא כי בהתחשב בעוצמת הראיות שפורטו, אין מקום לתת משקל כלשהו לכך שהמתלוננת לא ידעה למקם את נקודת הזמן המדויקת בה נגנבו התכשיטים, ואף אין לתת משקל לכך שלא נמצאו סכום כסף ודרכון זר בידי המשיבים.

6. בהתבסס על מסד הראיות הקושרות את המשיב 1 לביצוע עבירות הרכוש המיוחסות למשיבים, יש להתייחס אף לחלקו של המשיב 2. לעניין זה אשוב ואפנה לראיות שפורטו ביחס להתנהלות שני המשיבים בסמוך למקום ביצוע העבירה, תוך דגש על המפורט בדוחות העיכוב. למעלה מכך, דגש מיוחד יש לתת לצילומים המתעדים את שני המשיבים בעת הוצאת כלי הפריצה מהגומחה הסמוכה לגלגל וכן השבתם אל אותו מקום מסתור עם הגרב בה התכשיטים הגנובים: ניתן לראות באופן ברור, כי במהלך פעולות אלה של המשיב 1, ובהן הסלקת הרכוש הגנוב במקום המסתור, המשיב 2 עומד מעברו השני של הרכב, ממתין, מתבונן לכל עבר, ובאחד הצילומים נראה מתבונן לעברו של המשיב 1 בעת שהטמין את הרכוש הגנוב (**לוח צילומים המסומן מב/14**).

יש לציין כי בין השעות 13:07 ל- 14:14 נותק הקשר של העוקבים עם המשיבים, ואין מחלוקת כי במהלך פרק זמן זה נערכו 6 שיחות טלפון בין השניים. נתון זה בהחלט עשוי לתמוך בטיעון ב"כ המשיבים כי במהלך פרק הזמן האמור לא היו בצוותא ואולם בהתחשב בכל הראיות שפורטו לעיל, הנסיבות מצביעות על מודעות המשיב 2 לביצוע העבירה ועל כך שנטל בה חלק. על מצע ראיות אלה, העובדה שהשניים עמדו בקשר טלפוני אינטנסיבי במהלך אותה שעה דווקא מחזקת את חלוקת התפקידים ביניהם בביצוע העבירה. אומנם, כפי שטען ב"כ המשיבים, לא הוצגו ראיות המפרטות באופן מדויק מה היה חלקו של כל אחד מהמשיבים בביצוע העבירות, ואולם אין בכך כדי לפגום במשקל הראיות הקיימות.

שילוב הראיות שפורטו לעיל מביא לכדי מסכת ראיתית של עובדות אשר בכוחן לבסס הרשעה בעת ניהול ההליך העיקרי. יש להזכיר כי בית המשפט בוחן בשלב זה את פוטנציאל ההרשעה ולא מעבר לכך, כאשר במקרה הנדון הסבריו של המשיב 2 אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" (ראו בש"פ 2411/15 **מדינת ישראל נ' גולן דנה** (21.4.15) (פסקה 12). הסברו של המשיב 2 אינו מספק תרחיש המתקבל כהסבר חלופי הגיוני, זאת כאשר טען מיד עם מעצרו כי הגיע אל המקום על מנת למצוא דירה להשכרה. המשיב 2 שב על גרסה זו בחקירתו במשטרה מיום 25/10/2018, שם מסר כי על אף שחיפש דירה - לא ראה במקום כל דירה, ולא נסע למקום על מנת לראות נכס מסוים. בנוסף, מדובר בגרסה תמוהה כאשר המשיב בעצמו העיד כי כלל אינו יודע באיזה אזור נעצר (**ההודעה המסומנת מב/15 שורה 58**). לא נמצא כל הסבר המניח את הדעת מה הביא את

המשיב לבחור לנסוע מהעיר בת ים אל רמת אביב על מנת לשוטט בחיפוש אחר דירות, בלא כל תיאום מוקדם, בלא חיפוש בלוח דירות מתאים, בלא פנייה למתווך דירות - פשוט לשוטט בתחומי העיר תל אביב בלא ידיעה היכן הוא נמצא. בנוסף, לא ברור כיצד המשיב אשר רק "התרשם" מהאזור, נזקק לשם כך לפרק זמן של כשעתיים (מב/1 סעיף 8, מב/2 סעיף 4).

לפיכך, אני קובע כי קיים סיכוי סביר לכך שעידוד הראיות במהלך ניהול התיק העיקרי, אף לגבי המשיב 2, יביא לידי הרשעתו.

7. מדובר במשיבים אשר לחובתם עבר פלילי משמעותי. שני המשיבים הורשעו בעבר בגין ביצוע עבירות התפרצות לבית מגורים וגניבה וריצו מאסר בפועל ממושך. כנגד המשיב 1, אשר שוחרר ממאסר ממושך אך בחודש אוקטובר 2017, תלוי מאסר מותנה שלא היווה כל הרתעה כנגדו, ובנוסף אין לשכוח את הביצוע לכאורה של עבירות הפרת ההוראה החוקית המוסיפות ומקשות על אפשרות מתן אמון בו. אשר למשיב 2, הרי שאף משיב זה שוחרר ממאסר ממושך ותלוי כנגדו מאסר מותנה בגין העבירות המיוחסות לו. מאסר מותנה זה לא היווה הרתעה גם כנגד המשיב 2.

בנסיבות כוללות אלה, כאשר מדובר בעבירת רכוש מתוחכמת שבוצעה בצוותא, באמצעות כלי פריצה מיוחדים, הרי שמדובר במשיבים המסוכנים לשלום הציבור ולרכושו. עבירות התפרצות לבית מגורים טומנות בחובן סכנה להתלקחות אשר הביאה לא פעם לתוצאות קשות. מסוכנות המשיבים מתעצמת נוכח עברם הפלילי וחוסר הרתעת מאסרים ומאסרים מותנים התלויים כנגדם, ולפיכך אני מוצא כי תנאי שחרורם המגבילים מאזנים נכונה מסוכנות זו.

לנוכח כל האמור לעיל, אני מורה כי תנאי השחרור שנקבעו במסגרת מ"י 10689-12-18 יחולו כנגד שני המשיבים עד תום ההליכים כנגדם.

ניתנה היום, י"ג טבת תשע"ט, 21 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.